

סדר

טיו בשבט

תשנ"ט

דברי פתיחה:

"יה' רצון שבכוח סגולת אכילת הפירות שנאכל ונברך עליהם
עתה, שמנקה לשום שנית ולהגידים ולהצמיחם מראשית השנה,
לטوبתה לברכה, לח"ם טובים ולשלים!"

מקהלה:

(1) ברחבי כרמי מולדת:

ברחבי כרמי מולדת
השקד כבר פורח,
הנרקיס נוותן ריח,
מתנoso תכול חם.

נזה נא כולם אל גיא, ואל גבע
כי חג הוא לטבע, חג הוא הים

תבורכנה היד"ם
השלוחות פה לזרע,
גם לשחול וגם לנטווע
מןזרח ועד לים.

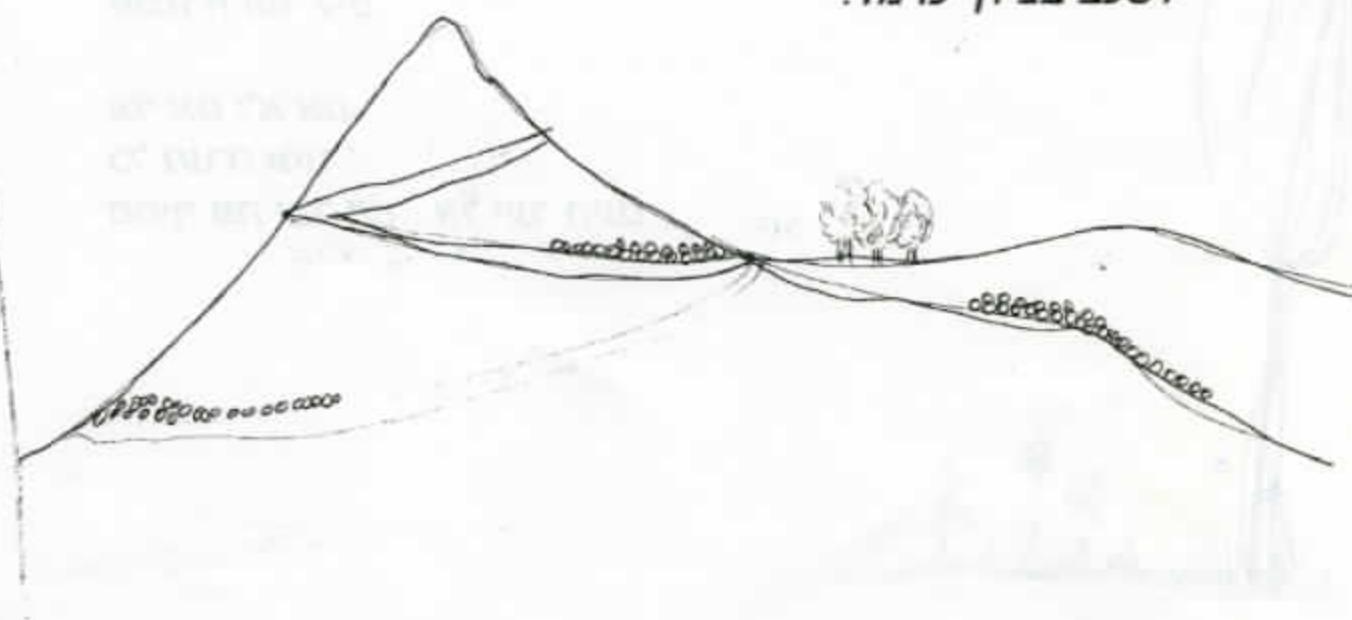
ומי אם לא אמן
כל נערה ונער
מוסיף פה עוד יער, אל יער העם.

2) ההר הירוק תמיד:

פקחת עיני, היה אז חודש שבט,
ראיתי מעלי ציפור קטנה אחת,
ותכלת השמים ענק ייחיד
וראית.

את ההר הירוק התמיד,
במשחקי ילדות קל' השיכרין
דףי פרפרים, התחלתי במדרון
ועת חיפשתי לי מסתור לב תמיד
از ברחת'
אל ההר הירוק תמיד.

ההר הירוק כל ימות השנה,
אני עוד חולם ושוואל
לנסום רוחותיך כבראשונה,
לשכב בצלך כרמל.

כו"א ראשונה: כו"א יין לבן המסמל את עונת החורף והסגירות.
תטמת החמה ושלכת בעצים.
לבן הוא השלג בפסגת החרמון, ולבנה היא הקרה בראשי
הראשיים בבורק חורף צוק.

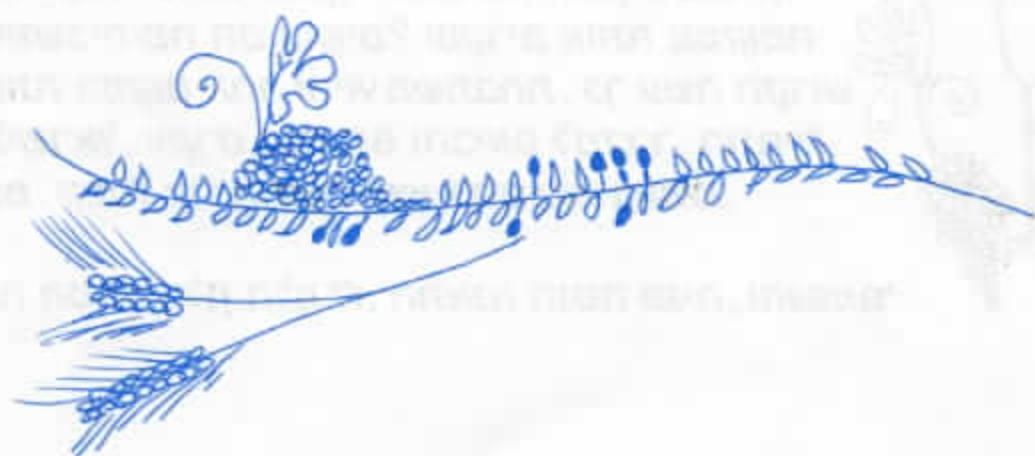
מברכים על:

החיטה- פט לחם מהחיטים שוכנת כבוד על כל שולחן.

החיית- גם אם לא קיבל עליו الحياة את המלוכה הרי הוא מלך
של כל עצי הפירות, בפרייו בשם נבהצחה עצוּן!

התמר- למה נמשלו ישראל לתמר?

"מה תמרה זו אין בה פסולת אלא: תמרים לאכילה, לוֹלֶב
להילול, כפות לסיוך, סיבים לחבלים, כך הם ישראל, אין בהם
פסולות, אלא מהם בעלי מקרא מהם בעלי משנה, מהם בעלי
אגדה, בעלי מצוות, מהם בעלי עדיקות, שנאמר: "צדיק כתמר
פרח".

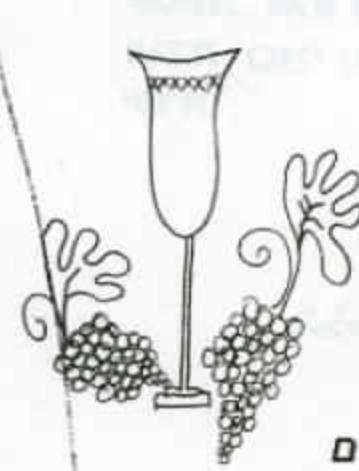
שירת:

וכי תבואו אל הארץ
ונטעתם כל עץ תחילת
ונתן העץ פרי
והארץ יבולת.

עת לנטווע אילנות.
עת לנטווב ולבנות.

כו שניה: "ין לבן מהול בכמה טיפות יין אדום- הין הלבן הוא החורף, הין האדום הוא האביב.
הין המהול מסמל את מלכת האיתנים, מלכות האביב מגעת במלכות החורף אלא שעדיין החורף הוא השולט בכיפה.

ברכים על:

הגן- למה נמשלו ישראל לגפן: "אלא מה הגפן שבعلיה מבוקשים שתשבich מה הם עושים? עוקרים אותה ממקומה ושוטלים אותה במקום אחר והוא משתמשת. כך עשה הקדוש ברוך הוא לישראל, עקרם מצרים והביאם למדבר, התחלו מצליחים שם. קיבלו את התורה ויצא להם שם בעולם.

תאנה- "הנה הסתי חלף הלך לו, התאנה חנטה פגיה, והगפניהם נתנו ריח".

השקדיה פורחת:

השקדיה פורחת
ושמש פז זורחת
ציפוריים מראש כל גג,
مبשרות את בוא החג.
ט"ו בשבט הגיע, חג לאלנות!
ט"ו בשבט הגיע, חג לאלנות!

הארץ משוועת,
הגיא זמן לטעת!
כל אחד יקח לו עץ,
באתים נצא חוצץ,
ט"ו בשבט הגיע, חג לאלנות!
ט"ו בשבט הגיע, חג לאלנות!

נטע כל הר וגביע,
מדן ועד באר שבע,
וארצם שוב נירש,
ארץ זית יצחר ודבש,
ט"ו בשבט הגיע, חג לאלנות!
ט"ו בשבט הגיע, חג לאלנות!

קטע קריאה:

"איך זה להיות עץ"

פעם שאלתי עץ:
איך זה להיות עץ?
אתה בודאי מתלוצץ-
אמר העץ.
לא ולא אמרתי,
ברצינות גמורה,
זה טוב או רע?

רע?!- תמה העץ- מודיע?

ולא איכפת לך שאתה תקוע כל השבוע?
אני תקוע אני הרி נטווע.

ולא מתחשך לך לפעמים
ללכת לבקר חברים,
או לראות מה נשמע במקומות אחרים?

אין לי צורך לנוד ולנע ציפורים
ازמרות לי באופן קבוע
ציפורים לי נשקרים,
אלטפת הרוח,

ולנגד עיני כל האופק פתוח.
ובלילה, כשכלם ישנים איז מה?
בלילה אני מאزن לדממה
ושומע
איך נשמת האדמה,
איך פירות מבשלים,
איך יורדים הטלים.
ובתוך ענפים ישנים גוזלים
ואני שומר על שנותם.

אני אוהב אותך עץ-אמרתי
והלכתי על גבי
ונטעתתי לך עץ
מול חלוני.

הופעת ילדי גן רימון:

עצי קטן:

יש בגן עץ קטן והוא כל כך רצhaft לפרוחה
 הנה הוא מוציא עליה לה לה } 2
 הנה הוא כל כך גדול לעמוד בלבד הוא כבר יכול } 2

קצת חופרים בمعدר:

בואו מי רצhaft לשתול
 שוב חופרים גומה בחול
 מכניםים שתיל נמוך
 היכי ישר ולא הפוך
 מכניםים באדמה
 זהו, זאת כל החוכמה.

קצת חופרים בمعدר
 לא לאט ולא מהר
 מכניםים שתיל ישר
 היכי ישר שرك אפשר
 מכסים מעט בחול
 מהדקים זהה הכל.

פזמון:
 עץ חדש נולד ..

פזמון:
 עץ חדש נולד
 איך מזל
 בשקה אותו מיד
 שיצמח ויגדל.

יהי הכל/ברכת

יהי הכל-
שיר לכל שיכל,
להטיב עמו,
הילד- לאישה האמיהית,
למען יגדיל:
העגלה- לעגלון הטוב,
למען ינקבה היטב:
והאדמה- למשקדים
אותה מים,
למען תנת פריה בעתו.

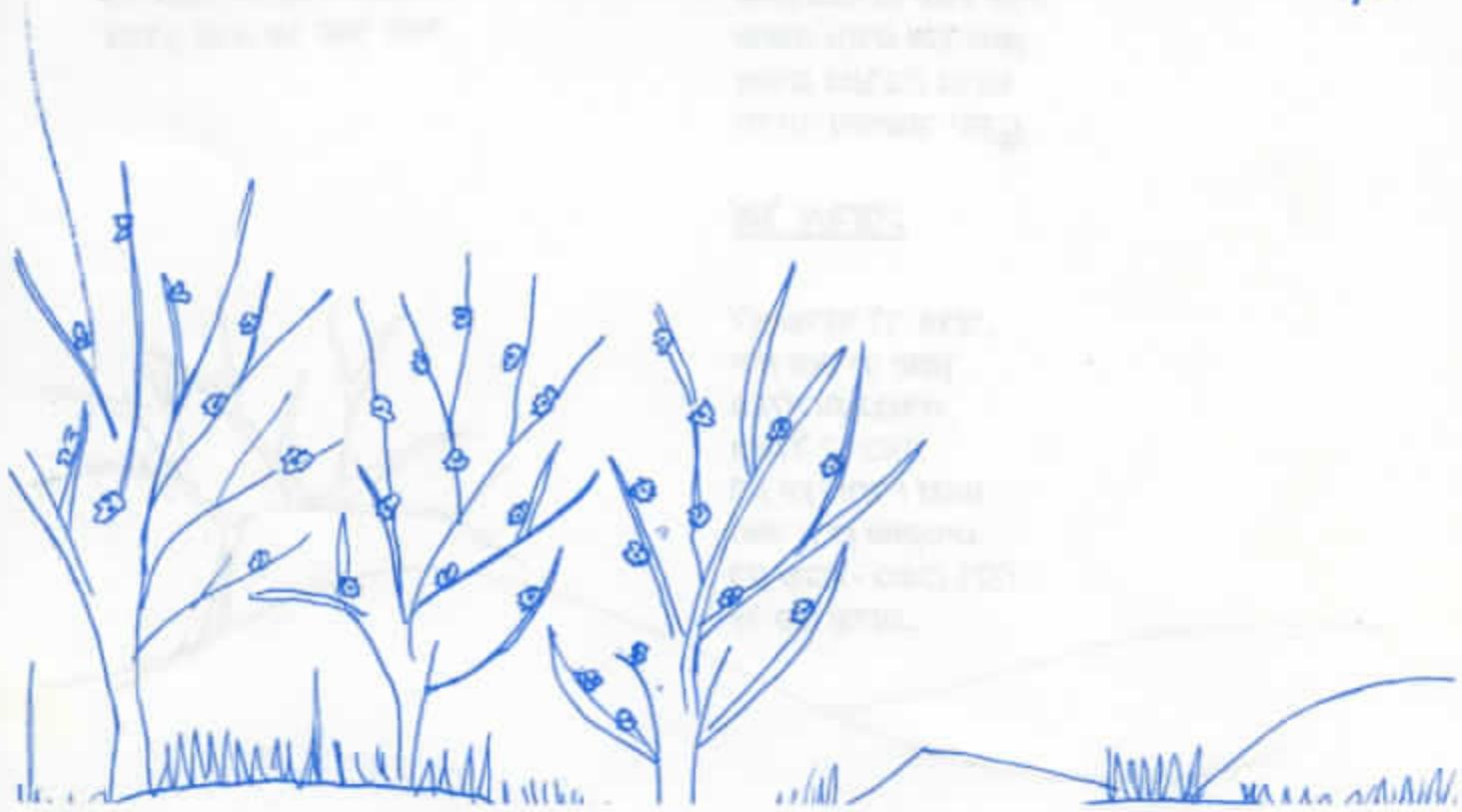
כו ששית: חזה יין לבן, חזה יין אדום.
כו זו מסמלת את האביב.

הצמחים נחנים באחת מן האדומים - הוא חום המשמש השופע
ומhalbון - הם גשמי החורף שנשארו בקרקע. שילוב זה הוא
המעניק את האון והחיות שיש לו לאביב.

مبرכים על:

אגודים - ניטול אגודים, נפץ את קליפתם הקשה, נתעם גלעינים
וננהנה מטעם.

שקד - נתבן בענף פורח של עץ השקד, נהנה מן הפריחה
הנפלאה גם באכל מפרי העץ ויערב לו טעמו העשיר.
צאו נא לכרם כל עץ שקד שם רן וראו נא, בן לילה כלו הפק
לבן!

הצגה של ילדי התלטען הבוגר

כווֹ רַבְיעִית: ייִן אֲדֹם - הַיּוֹן האָדוֹם מסמֵל את הקִיז,
עֲונַת האָסִיף המסִימָת את השָׁנָה הַחְקָלָאִית.

שירת ביציבוב:

רַקְפָּת:

סלע וגביע יורדת בת-שבע
רकפת חן לה על החזה,
ציפור מצפצת ורוח לוטפת,
וסוף כבר זומר זהה.

מתחת לסלע צומחת לפלא
רकפת נחמדת מאד,
ושמש מהחרת, משקת עוטרת,
שטרת לה כתר ורוד.

"רַקְפָּת רַקְפָּת" ציפור מצפצת
"הַבִּיטִי אֶךְ רַגְעָ אֶלְיָ"
רַקְפָּת הנדרת בסלע נסורת
נסורת מנפש כל חי.

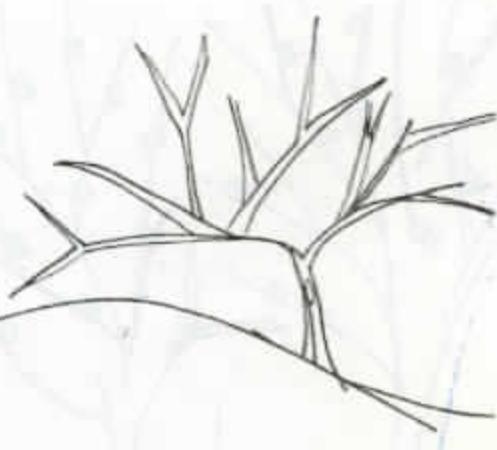
אייתן במדבר:

אייתן במדבר נתע אה.
שיטה והדים ועץ שמן
אשים בערבה ברוש
תדהר ותאשר ייחען.

יצאה עם הרוח בת-שבע לשוע
היה איז יום בוקר בהיר.
כל צמח, כל פרח אויספת
בדרכו ופייה אין זמר ושיד.

אל ארצי:

לא שרתי לך ארצי,
ולא פארתי שמן
בעיליות גבורה,
בשלל קרבנות:
 רק עץ - ייחידי נתע
חופי ירדן שוקטים.
 רק שביל - כשבו רגלי
על פני שדות.

על הדרכן עז עומד:

על הדרכן עז עומד
צמרתו תשוח
עזבחו ציפורו
לאנחות הרוח

אל דרום ומערב
ואלי מחרחה
בק הרוחת תלטף
צמרתו ששחה

אל אמי אני אומר
-בנא הקשיבי אמא,
אף אני ציפור אהיה
וכנפ אריםה

אל העז עופה ל-
לא בעדود ממן
אציז לו שיר עליך
ואנחמננו".
ימ-טר-טר-טר-י
טר-טר-ט-י.

כל הגן:

כל הגן לבש לך
תכלת וארגמן, יום הולידת לאילן
כל צמח רן,
במוחל יצאו
גם נרקיסים וגם כרכום
כי לכל בן ירך
חג מועד היום.
גם צבר אפיקו
פה היום יר��וד
והברוש יריע עד.

פירוט חמישה עשר:

שלג על ערי כל הלילה נח
אל ארצות החום אהובי הלהך
שלג על ערי והלילה קר-
מארצות החום לי יביא תמר

דבש התאננה מתק החרב
וארחות גמלים עמוסי כל טוב,
הנה שוב ישוב שמש לבבו
ומשם תפוח זהב יביא.

שיר הודיה:

לוויית אוטי ארצי בלובן שקדיה
בזהר חמתר ומרחבי שדותין,
ושיר נתת בפי, הוא שיר ההודיה
להشمיעו הרחק, הרחוק מגבולותיך.

ואו שמור בלב, זה שיר הרגבים,
ונרכבי נכר, מולדת יעטפנו,
ורבבות אחיכי במרק הטוביים,
יקשיבו לו דום וירגשו ממנו.

ועת נשוב ארצי, שבעי געגועים,
צמאים לחמתר לשפע טובותיך.
ויחזר לך איז השיר מלבד בניהם גאים
וסוב יהיה לצעוד ברחבי שדותיך.

ט"ז בשבט:

ט"ז בשבט, ט"ז בשבט,
חג הימים לגן,
חג לפרק חג ליער
חג לכל אילן.

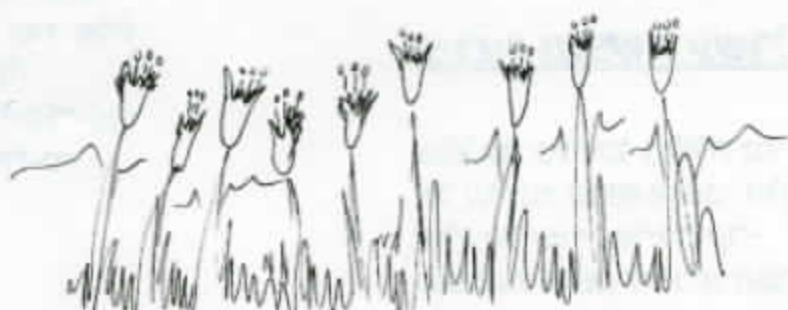
השותלים:

כך הולכים השותלים,
רונ בלב ואת ביד
מן העיר ומן הכפר
מן העמק ומן ההר,
בט"ז בשבט, בט"ז בשבט.

תפוח חינני:

חינני, הו מתי היום
יפוח ואשא קולי.
יפתי רדי לשוח- בגני.

נד אילן צמרתנו ליטף הרוח
ונשך עליו. עם בגין יפטה קטפה תפוח
וצחוקה שנhab. לו אני אילן היא רוח
ונשקה אף לי. או תקתוּ אוטי תפוח

ולס להגנת הצומח

או אני לפעמים חשבת
כי היה זה אولي רצוי,
לו היתי נתקיס או רקפת
או אפילו איזה בן חצמוצוי.

הסתכלו מה שקרה לי בדרכ':
כל אחד עובר - חוטף-קוטף-קובלע לו זר.
לו היתה חייה או פרח -
או היה מוצבי אחר!

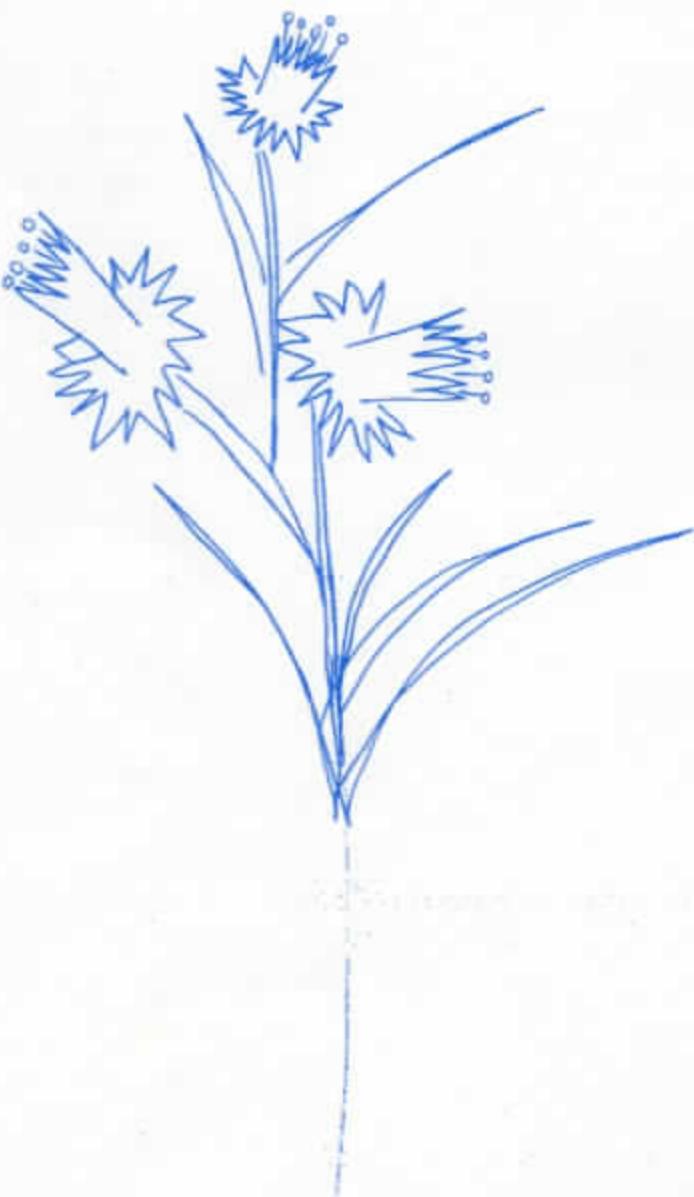
כבר פורחים נרקיסים בשמרות הטבע
מרבדים נפרשים בשפלת החוף.
כלנית ורכבים, אלף גון וצבע
והחוק שאומר - כאן אסור לקטוף!

רק עלי אין החוק משגינה
רק עלי איש אינו שומר.
לו היו לי עלי גבע
או היה מוצבי אחר!

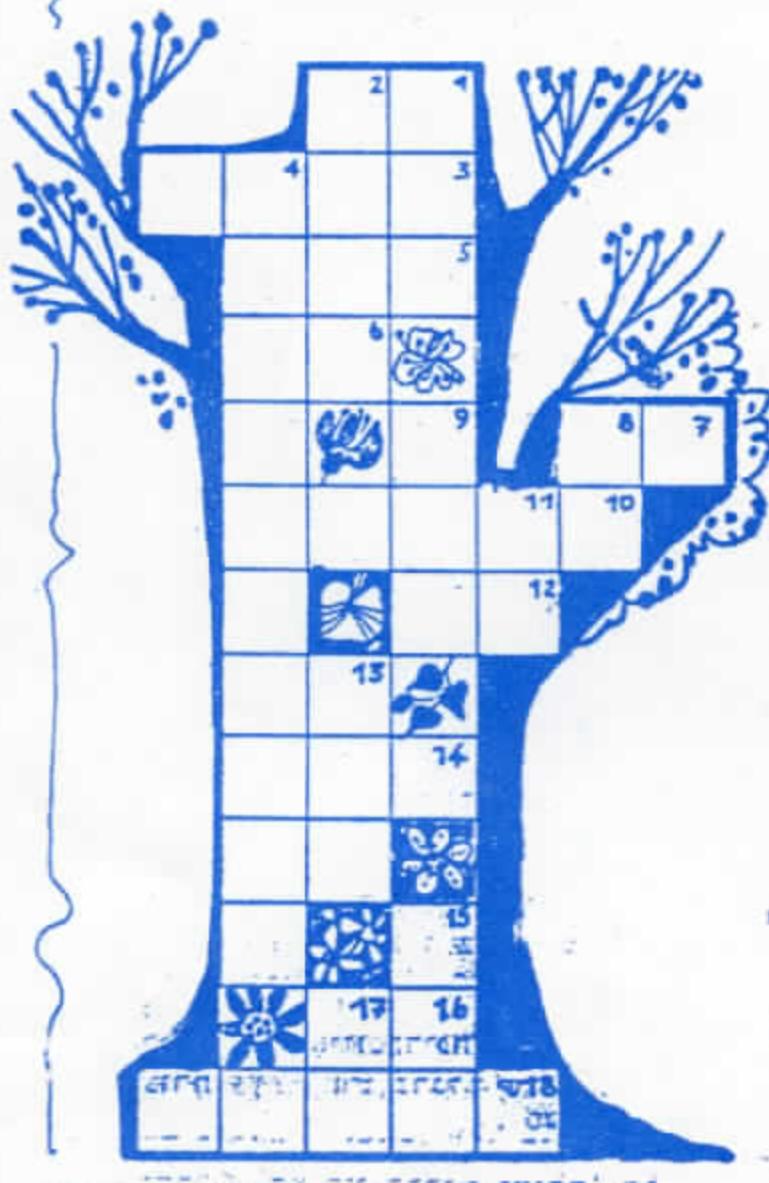
צפורים מדירות כבר דוגרות בסלע
אלנות מדירים נשמרים לחוד
אלילות ננהלות מסתכלות בשלט
בו כתוב בפירוש שאסור לצד!

רק עלי עד לא שמוא שלט
מסביב אין לי כל גדר.
לו הינו נטמי - נאמר - אלילת
או היה מוצבי אחר!

אדוני הזהר, אל תגע באיריס!
צבעוני החרים הוא מחוץ לתהום!
כל גבעה נשאה בשולי העיר היא
שטווח בר מגדר ואזור רשום!

תְּקַפֵּן זִיכְרָיו --- וְהַזְוֹיק

מְאוֹד זָהָב:

1. בלוי קלוע מחומר צמחי.
3. אוחה חופרים כדי לנטרע בה.
5. תודאת התפוררות הסלעים,
7. נישיא ברוח.
9. קריית זירוז.
11. אילין בלשון המקרה, הפוך.
13. העץ המסמל את ט"ו-שבט.
15. ענף.
17. דחל מאובי הצעץ.
19. אויב הייר מבני הצאן.
21. מקום שצומחים בו עצי-פרדי או צמח-דריך.
23. פרח מזרחי ריחני.

*

מְאוֹד בָּרֶךְ:

2. חלטן של ביצה.
4. החסידה.
8. מאובי הארץ.
9. פרח פרפרני משפחחת הקטניות,
11. שכינור פירוחתו בפי הטף – "בגנוּה".
13. מידח יבש קדומה (גם לחרובים)
15. מרבעה המתגים, הפוך.
17. עץ פרדי טעים.

प्र० १५

3. עץ _____ נטה ריחו מים המלח ועד
יריחו.

4. כן זהו, זה גן _____ קיוו גם
באליה או איז בימים.

5. תחת עץ _____ בים שם בום.

6. נורית אכלת _____ פפרח ורקה לחצר.

卷之三

לפניכם הגדרות למילים. לאחר שתמצאו אופן, הוסיפו להן אותן אחרונה ותקבלו שם של עצם.

1. הפoco חסר — — —
2. לבקה — — —
3. לא עבה, צנום — — —
4. הוציא מפיו קול שריקה — — —
5. צורר (לפעמים הוא מכיל קמח, למשל) — — —
6. נגמר — — —
7. שקרו — — —

האותיות החסרות, לא לפי סדר הופצמן:

ל, ב, ה, ג, ה, ה, ה, ה,

“טרוּ” במלויים

בכל אחת מן המלויים שהגדרותיה נקבעו להלן, מזוינה גם המלה טו.

1. אולת טו –
2. כלי נשיפה טו –
3. דג ים גדול טו –
4. שורה של דברים טו –
5. מושבה בגליל העליון טו –
6. דרגה צבאית טו –
7. עיר ערבית ממורח לנוחניה טו –

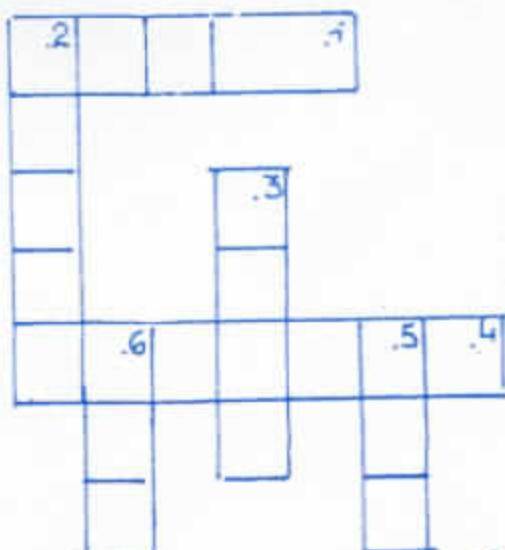

ט' ב' המלצות

A small, stylized blue floral emblem or seal, possibly a library or archival mark.

לאחר שתמצאו את קמלים שבתשבע,
בהתאם להגדרות, נסו למצוא מלה משפטת
המתקשרת לכל אחת מהן.

- מאנון: 1. של הצבור, של הכלל, 4.
 משחקים, דבריהם הגורמים להונאה מרובה.
 מאנה: 2. נערלים קטנים; 3. בעלייחים; 5.
 מקום שבו חי אדם ותוהה: 6. כלל
 העשבים למיניהם.

עצים וטירות

לפניכם שורות שונות משירים ידועים.
בכל שורה נמתקו שמות הצעים המוכרים
בה. חתכוו למטה את שם הצע החסר?
אם כן, הקינו הגuron – ופתחו ברן.

1. ג_____ פורת ושם פוזרחת.
2. צדיק _____ יפרח.

מה בתפוזרת?

ארצביסי רהקו צביה
 אתי אורבת בר יברagi
 רמדסחו פתדר פתדב
 רגב בשעת קראקי יורייח
 כה רוסטראיגר דטלי
 גרטשנחסרו אסקבר
 דדטגב בוגבזיליא
 גרטמצמשתינישראאלזוב
 אפללה לבש מסבת פיר
 התרשם רוחה רירוף
 רפלוד זכריבי אגבא
 מגבד קמבל קהבליל
 סחרור שפכיעו ירתל
 שערכות לומית יפה

פרג	לע הארי	זיגונית	אורכידיאה
פרי	מנתה	זכרני	אמנון ותמר
קחוון	מרוה	חכילת	אסתר
קלח	גונאית	חרושף	אונגנה ריחנית
קנרגס	גונריית	יסמין	בוגניליאה
רוזסמרין	גרגיל	יפרוק	ללו
רכפה	ברקיס	בלבנית	
רכפת	סגל שלש גוני	crcם	
רטם	סירה קווצנית	לוף	
שורשן	סמר	לבש	
שערות שולמית	עירית	ליילך	
תפוח סדורם	עשנו		

בתפוזרת שלפניכם רשומות אותיות המctrפות למילים הנחותןות למטה. האותיות מctrפות בקווים אנכיים (מלמעלה למטה ולהיפך), בקווים אופקיים (מיימין לשמאלו ולהיפך), ובאלכסון לכל הצדדים. הקיפו כל מילה שמצאתם (ראו דוגמה), אין לדלג על אותיות. לאחר שתמצאו את כל המילים הנחותןות ברשימה יזטורו אחת עשרה אותיות "יתומות" שאינן משתלבות במילים הנחותןות. האותיות האלה מctrפות לשרש חילוץ האותירות לחיהה ועה